

NUMMER 9

NYHEDER **ANMELDELSER** INTERVIEWS FEATURE PODCAST ▼ BLOG ▼

Freudiansk fatalisme

27. februar 2018 af [Malene Minyoung Lee Landt](#)

0

THORNHILL

999999

Forfatter/Tegner: Pam Smy

:

Forlag: Høst & Søn

Form: Hardcover, 558 sider i s/h

Vejl. pris: 249,95

Udgivelsesår: 2018

Udgivelsesland: Danmark

Freud har i særdeleshed ikke levet forgæves i Pam Smys intenst unheimliche graphic novel til tweens. Det er satme uhyggeligt, du!

Thornhill har to protagonister; Mary i 1982 og Ella i 2017. Mary døde på mystisk vis i '82 på børnehjemmet Thornhill og til hende er knyttet dagbogssiderne, som hun selv har skrevet, gengivet 1:1 i værket. Ella er flyttet ind i bygningen overfor det nedbrændte Thornhill og hende følger vi via billedsiden. Vi ser fysisk, hvordan hun står og kigger fra sit nye værelse fuld af flyttekasser over

på hjemmet.

Det er første gang, jeg læser en graphic novel i dét format, idet Smy har valgt at lave en meget stram opdeling mellem de to fortælleformer. Typisk vil mediet tilbyde et narrativ med nogenlunde jævnbyrdighed mellem det tegnede og det skrevne eller en hel ordtavs version, hvor der kun er billeder, som fx den helt vidunderligt poetiske *Here* af Richard McGuire. Smys greb gør, at jeg faktisk føler mig lidt rådvild og ubehageligt til mode, som jeg kommer fremad i værket, idet krydsklipningen mellem værkets to niveauer er så meget mere intenst og vigtigt. Det fører også til interessante refleksioner over forskellen mellem det tegnede og det skrevne, idet der er langt flere tegnede sider end skrevne. Betyder det, at værket valoriserer det tegnede højere eller er det simpelthen et mere sanseligt og direkte medie, end det skrevne ord, som til gengæld er mere koncist og som kan informere os lynhurtigt på 3 korte dagbogssider om handlingen?

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

🔍 Kristian Bang Larsen til [Leder: Festivalfolk, forén jer!](#)

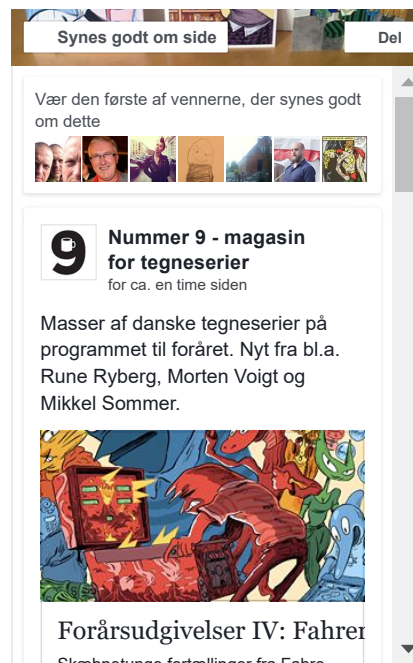
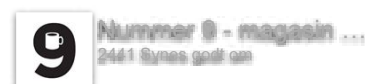
🔍 Lars Christian til [Mit møde med Hergé](#)

KONTAKT ▼

🔍 Kristian Bang Larsen til [Grønne fingre](#)

🔍 Sajmon til [Grønne fingre](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

udelukkende bruge s/h og nuancerne derimellem. Det er et mørkt og skyggefuldt værk med brede streger og mange naturdetaljer. Sorte krager, efeu-bevoksede statuer i kirkegårds-lignende haver. Jeg får ikke ligefrem lyst til at besøge Thornhill eller værkets univers. Som fysisk adskillelse mellem de to niveauer i fortællingen er der kulsorte sider, som faktisk virker ret ildevarslede. De gør, at man som læser er klar over, hvilken del af fortællingen, man er i. Som så dog smelter sammen mod slutningen af værket ...

Kalejdoskopisk forvirring og intertekstualitet

Egentlig er det paradoksalt, at jeg som læser bliver rådvild, idet Smy faktisk er konsekvent i sin opbygning og stram i sit billedsprog. Hvorfor er det sådan? Både værkets tunge temaer; ensomhed, mobning og sorg og ikke mindst, når Smy lader værkets to tidsplaner kollapse ind i hinanden hen mod slutningen, giver grund til forvirring.

Smy er brite og trækker tungt på sit lands litteratur med intertekstuelle, eller rettere også, intervisuelle, referencer til Frances Hodgson Burnetts *The Secret Garden* og Charlotte Brontës *Jane Eyre*. Fx titlen *Thornhill* spiller på Thornfield fra *Jane Eyre*. Samme navnesammenfald går igen helt konsekvent fra *The Secret Garden*. Samtidig refererer værket også intratekstuel, eller igen rettere, intravisuel, til sig selv via fx dukkernes placering i haven og på pigernes værelser på tværs af tid. Både på de tegnede sider ser vi at Ella har klassikerne i sin reol og i Marys dagbog refererer hun til *The Secret Garden* direkte.

Ondskaben

5. marts 2018

0

Et lys i oktobermørket

5. marts 2018

0

Supersnak: Brian Michael Bendis (nuff' said)

4. marts 2018

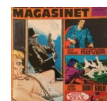
0

Forårsudgivelser III: Cobolt

1. marts 2018

0

Verden ifølge Seriemagasinet: En duft af petroleum

28. februar 2018

0

Freuds økonomi

Freud taler om psyken som en beholder, en bank. Enten har man overskud eller underskud. Hvis psyken er i balance, kan den rumme sine egne følelser, men som oftest vil der være en del ubalancer, hvor den får behov for projektioner, som er forskydninger af egne følelser skudt i skoene på andre. Det er ud fra idéen om, at hvis psyken ikke er stærk nok selv til at fysisk at rumme sig, skal de udtrykkes på en eller anden måde. En projektion er ikke sund, men et godt alternativ til depression, eller melankoli, som Freud kaldte det i 1914, som når psyken går til angreb på sig selv i stedet, fordi der ikke er noget afløb.

Psyken er fuld af energi og de energier er dynamiske, dvs. de bevæger sig. Og hvorfor er det relevant for læsningen af Thornhill: Jo, fordi Mary og hendes navnløse plageånd kan læses/ ses som 2 sider af samme sag. Når plageånden mobber Mary, gør hun det på en arena, hvor hendes egne følelser kan få frit spil, og hun kan se på dem udefra, hvilket gør mindre ondt end at rumme dem. Den samme bevægelse finder sted den anden vej, når Mary ser og hører plageånden og opdager, at hun blot er et spejl af hendes egne følelser. De er hinandens double.

Doppelgänger

Der er to niveauer af doppelgänger-motivet, idet tekstsidens protagonist Mary har en proxy eller en stand in i sin, med vilje, navnløse, plageånd. Billedsidens proxy er nutidens Ella, som er et spejl, eller i hvert fald bliver til et spejl af Mary. Plageånden har intet navn, for så er hun identitetsløs, og dermed lettere at projicere følelser op på.

Thornhill er på overfladen en uhyggelig fortælling om hvad social mobning kan gøre ved teenage-piger, men også en dyb freudiansk fabel, der trækker tråde ind og ud og igennem sig selv på flere niveauer.

Hvis man er til en enkelt streg, Hitchcocks *Carrie* eller måske har behov for at tale om mobning i sin skoleklasse, er *Thornhill* et fint bud, som kan fungere på mange forskellige niveauer, alt efter, hvordan man vinkler den.

VI ELSKER TEGNESERIER
– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

👤 Here, Richard McGuire

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Malene Minyoung Lee Landt

FORRIGE ARTIKEL

Forårsudgivelser II: Carlsen, Gyldendal og Eudor

NÆSTE ARTIKEL

Verden ifølge Seriemagasinet: En duft af petroleum

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Angoulême 2016: De vandt priserne

31. januar 2016 af [Thomas Thorhauge](#)

🗨 3

Days of Future Past

30. april 2015 af [Henry Sørensen](#)

🗨 0

SKRIV ET SVAR

Kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

[Læs mere her](#)

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop